

Laporje. Prijetne pomladi se vse raduje, mlado in staro. Prav tako se je je veselila komaj 82 letna Marija Gumzej, rojena Uršič, katero je iz naše sredine iztrgala ljubečemu možu in petim otročičkom kruta smrt. Komaj po osmih dnevih bolezni je za vedno zatisnila svoje oči, sprevidena s tolažili svete vere. Bila je mirna, delavna ter povsod priljubljena. Pri hiši žalostni je spregovoril g. Brglez. Pogreb je vodil naš rojak č. g. župnik Pirš ob asistenci g. konzistorialnega svetnika in dekana Ozimiča Jožef. Ob odprtem grobu se je poslovil z lepimi, v srce segajočimi besedami njen sorodnik g. župnik Pirc. Naj v miru počiva! Žalujemočemu možu in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Poljčane. V nedeljo 18. aprila je za vedno zatisnil trudne oči g. Anton Knaflič, bivši trgovec in župan v Luščki vasi. Z njim smo zgubili letos že drugega, lahko rečemo nenadomestljivega moža. V življenju je bil težko preizkušen; bil je pravi svetopisemski mož potrpežljivosti in bogu vdani. Ni tožil, ampak zaupal je v Boga in delal. Vedno je bil v vrstah dobrih, zavedno katoliških Slovencev. Oglevalo vsem v vsem! Moč v trpljenju je dobival v cerkvi. Sv. maša in skoro dnevno sv. obhajilo sta bila temelj delu v njegovem zasebnem in javnem življenju, prav posebno pa krepilo v stiskah. Tako je tudi vzgojil svoje hčerke. V zadnji bolezni, že duševno in telesno izčrpan, je sv. popotnico prejel s tako pobožnostjo in premagovanjem, da je ganilo človeka. Pogreb je pokazal, kako smo ga spoštovali in ljubili. Počivaj v miru! Ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob Taboru. Smrt že mnogo let ni tukaj tako urno kosila, kakor letos, kajti v štirih mesecih je umrlo 12 odraslih. Za vedno sta nas zapustila vžitkarja Krašovic Valentin, 88 let star, iz Tabora, in 88letna Plaznik Marija (Jamšca) iz Smilčavža, iz Podloga pa 79letna Steiner Ana. Tudi 77letni vžitkar Blatnik Jakob (Pistotnik) iz Tabora je šel po večno plašilo. Tem prištevamo tudi 73letno šmonovo mater, ki je bila vsej župniji znana vsled svoje lepe in glasne molitve v cerkvi. Nepričakovano so nas pa zapustili: 35letni posestnik iz Kaple Storman Vinko, ki ga je do smrti povozil avtomobil, 50letna Zakonjšek Franciška, zadeta od kapl, in 60letni gospod Karol Kumer (Pišel-

zene zamorejo po večkratni nosečnosti z dnevno uporabo pol kozarca naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite na tešči želodec, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ - JOSEFOVA

voda — je davno preskušena, najtopleje pripočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

birt), gostilničar in posestnik v Kapli, ki je tudi umrl hitre smrti. V vrsto vseh teh je stopila tudi 56letna Bukovec Antonija, ki je zapustila poleg moža še sedem otrok. Pred enim tednom smo pa pokopali 70letnega vzglednega gospodarja iz Ojstriške vasi Juhart Jožefa, znane pod imenom »Blaže«. Bil je dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in mnogo let odbornik naše Kmečke hranilnice in posojilnice. Izmed mlajših si je pa smrt izbrala 27letnega šoferja in posestnika Hanžič Leopolda, in pa 38letno trpinko Nemivšek Marijo, po domače Križnikovo Micko. Kot članici Marijine družbe so ji dekleta preskrbela častno spremstvo na

njeni zadnji poti. Njej in vsem drugim naj sveti večna luč!

Vojnik pri Celju. V torek popoldne smo pokopali Balbino baronico Wittenbach. Pogreb je pričal, kako je njeno 28letno vzgojno delo pri nas uspelo. Plemenita rajnica se ni udeleževala pri nas le kot učiteljica, temveč je posegla tudi v javno življenje s društvenim življenjem. Saj je mnogo let vodila prireditve Prosvetnega društva in vneto pomagala pri cerkvenem petju. Kot osebnost je bila markantna postava v Vojniku. Verska vnema, prava pobožnost, dobrotljivost in živa poklicna delavnost so jo označevale. Na pogrebu, h kateremu so se zgrnile velike množice ljudi iz fare in od drugod, so bili tudi njeni stanovski tovariši in tovarišice iz domačih in sosednjih šol. Poslovili se je od nje g. Vrtačnik, upravitelj tukajšnje ljudske šole in predsednik pevskega zbora »Vojnik« v jedrnatem govoru, v katerem je posebno poudarjal njeno vzgajanje mladine v verskem duhu. Pevski zbor je pod vodstvom g. Šoparja občuteno zapel »Vigred« in »Nad zvezdami«. Ob grobu je plakala sestra Judita. Z žalostjo v srcu so se pogrebel razhajali.

Prevalje. Dne 9. maja se vrši po prvi sv. maši redni občni zbor Kmečke zveze v Kristanovi dvorani na Fari, z zanimivom sporedom. Kmetje, ako vam je kaj do svojega že itak obubožanega stanu, ki je vas poprej JNSarski tlačanski režim vlačil po svojih tračnicah in ni dopustil vam stanovske organizacije, prepotrebne Kmečke zveze. Zato vas Kmečka zveza poziva, da se vsak kmet občnega zbora prav sigurno udeleži in da privede s seboj še svoje prijatelje in tudi znanke.

Prevalje. Slaba letina se nam obeta. Dež, ki moč zemljo že precej časa, je povzročil, da bodo morali kmetje ozimino predvsem pa rž preorati. Kamor prideš, ti kmetje s tugobo pripovedujejo, da še letos, lani vsejana ozimina skoro ni prav nič pognala. Slično je tudi s sadnim drevjem, ki že tupatam skuša cveteti, pa ven-

dar vsled premrzle klime ne more. Že lansko leto je bil pridelek skrajno slab in če bo še letos tako, bo pa za kmeta skrajno slaba. — V »Slovenca« se je zaletel. Pred dnevi se je mudil v svojem rojstnem kraju petomajski kandidat JNS g. Karel Doberšek. V neki trgovini je dobil v roke »Slovenca« ter se je že kar pri prvi strani izrazil takole: »Slovenec« je pa popolnoma izgubil svojo linijo. Mnenja smo, da »Slovenec« ni izgubil svoje linije, pač pa g. Doberšek.

S Pohorja. Nekje je bila dobrodelna prireditelja, na katero so p. t. prireditelji vabil s velikanskimi in kričečimi plakati. Vabljeni iz soseščin so se kajpada odzvali. Vreme je bilo naravnost krasno, izlet mikaven, program zapekljiv, posebno proti koncu. Kdo se ne bi odzval! Za konec programa se je seveda bilo treba oborožiti s šimi-čevlji in z nežnimi šolenčki. Kako in kaj so igrali, nas ne zanima. Ko je prvi del programa minil, je dobila glavno besedo cigomiga. Kdo se ne bi zavrtel, če je na narodni in dobrodelni prireditvi tako veselo? Veselje pa je na žalost kratko. Vse prehitro mine in tako

»Gašpar ti bo povedal, ko bom umrla.«
»Dolgo boste še živeli. Kar mi Gašpar ima povedati, mi ni mar. Gašpar naredi iz muhe celega konja.«

Globoko si je oddahnila in je pomolčala. Potem je zastokala in skoraj zavpila:

»Ne, ne bom umrla, nočem umreti. Na Gašparjeve čenče ne daj nič! Gašpar ne ve ničesar, vse ve le napol. Jaz ti bom povedala, tebi bom povedala vse. Ne, danes še ne; drugič! Toda odpustiti mi moraš.«

Začudeno jo je gledal. Njegov pogled jo je splašil. Boječe je hitela:

»Nikar si kaj ne misli! Nič posebnega ni. Zbogom! Če mi bo huje, ti bom poslala pošto. Tedaj pridi takoj!«

»Kmalu pridem,« je obečal. »Ko utegnem, pridem spet. Zbogom, mati!«

Dal ji je srečo in naglo odšel.

Uro navrh je bil jagar že daleč v dolini. Strumno jo je mahal. Od časa do časa pa je stopil počasneje ali je celo obstal. Zmedene misli so se mu podile po glavi. Na kaj je Cenca namigovala? Kaj je hotela povedati? Kaj je skrivala? Kaj je skrival Gašpar? Biti mora skrivnost, ki se tiče njega, jagra. Kaka?

Tuhtal je in tuhtal, pa ni pretuhtal. Tedaj se mu je posvetilo. Kaj, ko bi Cenca ne bila samo rednica njegova, ko bi bila njegova — prava mati? Da gozdar, njen mož, ni bil njegov oče, to je vedel za

gotovo. Ta je bil nanj vedno hud in se je z ženo zaradi njega večkrat prepiral. Hote' ga je spraviti iz hiše in ga je nazadnje res dal h komedijantom. Saj je rad šel, ker so mu bile cirkuške umetnije po volji. Cenca se je takrat bridko jokala. Takrat in tudi pozneje — in zmerom rau je bila kakor prava mati.

In zdaj mu je tudi vse zapisala: hišo, zemljo, denar. Kakor prava mati...

Toda prestara je, da bi bila njegova mati.

Hm! Pravzaprav niti ne.

Toda oče — kdo je potem njegov oče?

To bo tista skrivnost, ki mu jo je hotela danes povedati, pa je ni spravila z jezika.

Čim bolj je premišljal, tem bolj je verjel, da je tako, tem bolj se je tudi vznemiril. Ko pride prihodnjič, jo bo kar naravnost vprašal... Nak, ne! Tega ne! Ko bi le ne bilo tako, bi se moral sramovati, da je kaj takega mislil. Če pa je le res, mu bo že sama povedala.

Okoli poldneva je prišel v Kaplo. Odtod je prvič zagledal Šmarske planine in Hude peči. Težke snežene plasti so jih pokrivalo in tako tuje so se mu zdele, kakor da niso njegove, ki jih je tako ljubil...

Zopet moram domov v samoto, kjer so pod belimi grobovi pokopani moji gamsi...

Kako mu bo hudo, ko bo prišla vigred in se bo sneg stajal in odgrnil trupla ljubih mrtvih živali!

(Dalje sledi.)

žine žuželk. Toda ti škodljivci, kateri se približajo tej luči, so kar izgubljeni, kakor hitro so ji dovolj blizu. V stebriču je namreč montiran še drugačen aparat, kateri sesa vase zrak z veliko silo, tako nekako kakor aparat za pobiranje prahu. Kakor hitro torej žuželka priletí dovolj blizu, jo zagrabí zračni vrtinec ter jo potegne v aparat. Na dnu stolpca je prostor, kjer se zbira ta nesnaga, katero potem pobere in jo zažgo. Ta aparat bo uničil milijone škodljivih žuželk, katere pokončavajo južnoafriško sadjarstvo. Samo na ozemlju južnoafriških zveznih držav žuželke na sadju vsako leto naredijo škodo za 250.000 funtov šterlingov.

se je zgodilo, da se je vreme čez noč spremenilo: gostje iz sosesčin so v pondeljek zagledali okrog voglov za ped debelo snega, ki je nosil sicer običajno belo barvo, a se je nekaterim zdel nekoliko moder, oziroma plav. Kako pa sedaj domov v šolenčkih in šimi-čevljčkih? Snežna brozga je bila naravnost idealna. Hm! Saj smo pod streho in krčmar še ima kapljico, nič obupati! Bodo že prinesli gojzarje in škornje, da bomo mogli v pondeljek domov in v službo. Domovina je rešena! Krčmar pa se je hehetal skozi nos: »Pa je včasih tudi sneg dober in koristen!«

Marenberg. Ker pade letos god sv. Janeza Nepomučana na Binkošti, se obhaja pri Sv. Janezu cerkvena slovesnost prihodnji dan, to je na binkoštni pondeljek, po istem sporedu, kakor prejšnja leta; prva sv. maša je ob navadni uri zjutraj. Je to največja in takorekoč edina cerkev tega svetnika v Sloveniji; v najlepšem letnem času, v cvetočem in milem mesecu maju, se obhaja ta god. Bog daj lepo vreme!

Kebej. Delavci v kamnolomu sedaj prav slabo zaslužijo, ker je slab kamen. Drugo blago gre glede cen kvišku. Kako bo mogel ubogi delavec živeti, ker mora vse drago plačati.

Sv. Marko niže Ptuja. Podaš se s prevoznim motornim sredstvom na pot ter si izbereš za cilj nepoznani podeželski kraj. V opazovanju ljudskih običajev dobiš najlepši vtis s sklepom, da se še večkrat vrneš v tako prikupen kraj. Težko pa ti je, ko zveš, da so že v predpoldanskih urah vsled pijanosti zopet igrali vlogo noži. Vrhunec razočaranja pa doživiš ob slovesu, ko najdeš plašče na vozilih popolnoma zrezane in ko se moraš radi osebne varnosti izogniti gručam od alkohola podivjanih mladičev po ovinkih, da doseješ brez svojega vozila vsaj z vsemi kostmi do železniške postaje. Kaj pravite k temu? Vzemimo, da se to pripeti inozemskemu turistu. Lepo izpričevalo bi napisal v tujih listih o naši kulturi in sprejemanju tujcev...

Apače. V bližini Freudenaua se je 27. aprila okrog treh popoldne zgodila nesreča, ki se ni končala preveč nesrečno. Kombiniran avto, last industrije mešnih izdelkov Vele v Mariboru, se je zvrnil v poldrugi meter globok jarek, ker je odpovedal volan. Šofer je potreboval eno uro, da je prilezel izpod avta. K sreči ni bil občutneje poškodovan. Še avto je bil kar cel. — Preč. g. župnik se je v veselje faranov vrnil iz bolnišnice in začel z delom, kolikor mu dopuščajo moči.

Sv. Jurij ob ščavnici. Da se še pospeši zaupanje in ljubezen do Marije, gre tudi letos romarska procesija k Mariji Bistriški 11. maja ob enih popoldne od podružnice Sv. Duha na stari Gori. Vrnemo se 15. maja ob petih popoldne. Zeleti je, da bi se zbralo lepo število romarjev; tudi iz sosednjih župnij se nam pridružite!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dne 26. aprila je stopil pred poročni oltar vrli član tukajšnjega Apostolatstva, sodelavec pri naših prosvetnih prireditvah in marljiv dopisnik »Slovenskega gospodarja« Poldek Zelenik, ki si je izbral za svojo življenjsko družico članico tukajšnje Dekliške družbe: Fefiko Rajšpovo. Mlademu paru želimo obilo božjega blagoslova na njuno življenjsko pot!

Dornova pri Ptuj. »Iz življenja na deželi.« Pod tem naslovom je prineslo »Jutro« 17. IV. poročilo svojega dopisnika iz Lukarije, ki poveličuje delo sokolske čete v Dornovi. Iz samega poročila je razvidno, da dopisnik ni še dolgo časa v tem kraju, ali pa še premalo pozna naše ljudstvo in njegove želje. Piše o gonji in sovraštvu »nekaterih« proti zdravemu in koristnemu delu ter o ljubezni do bližnjega. Nadalje poroča o dogodku, ki se

Za mesec maj

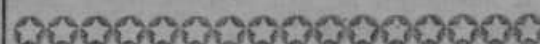
vam nudimo sledeče kipe:

Srce Marijino							
cm	17	20	25	30	35	37	42
Din	25.-	44.-	50.-	50.-	94.-	102.-	110.-
cm	50	60	60				
Din	172.-	155.-	300.-				
Marija Brezmadežna							
cm	12	15	21	25	28		30
Din	8.-	12.-	30.-	56.-	45.-	62.-	80.-
cm	42	60	85				
Din	150.-	300.-	400.-				
Lurška Marija							
cm	16	20	25	37	42	50	65
Din	12.-	40.-	50.-	102.-	125.-	160.-	350.-
Marija z Jezusom							
cm			25	65			
Din			55.-	160.-			

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

je pripetil dne 12. aprila, ko je namreč nekdo vrigel kamen v šolsko sobo, dokler je zasedal odbor sokolske čete.

Čudno je tudi to, da dopisnik kaže zlikovca pri »novi panogi prosvetnega programa« (fantovski odsek), ko so se vendar gg. odborniki takoj prepričali, da to ni res. Mi pa mislimo, da ni izključeno, da je bil nekdo iz njihovih krogov, saj je vendar eden od tistih v soboto 17. IV. vihtel z nožem v sobi, kjer so naši fantje telovadili, ter v sredo 21. aprila napadel našega dečka, ko je šel domov in ga do krvi pretepel. In to je bil šele začetek; v nedeljo 25. aprila je spet drugi iz teh krogov »iz ljubezni do bližnjega« napadel in pretepal nekega našega fanta, ko se je vračal domov. V resnici je čestitati na takšnem delu in ljubezni do bližnjega!

Sv. Duh v Halozah. Za nove zvone tukajšnje cerkve je darovala veleugledna in blaga gospa Kubrihtova, ravnateljica tovarne v Majšpergu, lepo svoto 300 Din. Za ta velikodušen dar se ji prav pristočno zahvaljujemo in tisočkrat: Bog plačaj. Želimo si posnemovalcev, posebno med boljše stoječo gospodo.

Sv. Duh v Halozah. Vsa bivša občina, ki je zdaj sicer razdeljena med Podlehnik in Ptujsko goro, krajevno gravitira na občinsko cesto I. reda, katera veže, oziroma bo vezala, ko bo do dograjena, po najkrajši črti Zetale in Ptuj. Ta cesta je življenjske važnosti za celi kraj, kjer so glavni pridelki vino, les in seno, čegar vožnja zahteva že po naravi dobro cesto. Dokler je bila še stara občina, četudi majhna, je ta cesta bila še vsaj za silo porabna, česar dandanes ne moremo trditi. Saj mora človek za par sto kil teže zapreti 2—3 močne pare živine, da pride 1 km daleč na banovinsko cesto. Ko mi to ugotovljamo in godrnjamo, se pa nekateri, ki z lastnimi nogami vsak dan 12 ur do košena blato gazijo, jezijo. Kako se s cesto postopa; naj priča sledeči primer. Delavci, ki kopljejo jarke ob cesti, mečejo blato na vsaki strani ceste vkup, da nastane cel nasip; cesta za njimi izgleda, kakor struga in ob prvem dežju bo voda na njej ostala, dozdej je še vsaj za silo odtekala. Povse upravičena je zahteva, da se nam cesta spravi v stanje, da bo porabna za

promet. Posestniki iz bivše občine Dolence smg zmožni plačati davek samo takrat, če imamo cesto, da lahko vino, les in krmo prodamo, če pa tega ni, pa bo tudi ta malha postala prazna. Zetale. Nova banovinska cesta Zetale — Marina vas — Sitež je gotova. V deževni dobi se je tu pa tam zrušila plast zemlje nanjo; ko pa bo lepše vreme, todo tudi te ovire odstranjene. Mnogi mali posestniki in taki, ki nimajo lastnega doma, so bili čez štiri leta zaposleni pri gradbi zgoraj omenjene ceste; zdaj pa so brez zaslужka in bi bilo neobhodno potrebno, jih na novo zaposliti pri sličnem delu. Dolgo se že govorilo o prepotrebni regulaciji in preložitvi občinske ceste v smeri Ravno — Globoče — Potni vrh — Marina vas. To naj bi bila občinska cesta I. razreda. Od strani občine so se že storili potrebni koraki, da se začne delo, oziroma cesta trasira zunaj potoka, pa radi nesporazuma članov komisije in posestnikov, po kojih zemljišču naj bi šla nova cesta, je zaenkrat zastoj. Upamo pa, da bo prevladal ožir na občno korist in na gospodarski napredek v tem kraju. Obenem bi se na ta način poskrbelo za delo in zaslužek mnogim, ki so tega neobhodno potrebni, da pridejo do kruha. Prosimo merodajne činitele, naj se zavzamejo za ta pereča vprašanja ter naklonijo podporo, brez katere je vsak pričetek nemogoč, ker občina je ubožna.

Zetale. Tako deževne spomladi, kot je letošnja, tukajšnji najstarejši ljudje ne pomnijo. Ozimina in trava lepo zeleni, po vinogradih smo delali v mehkem in vse je zalil dež. Gnoj voziti ali orati je nemogoče, kjer pa se to vendar dela, nič ne koristi. Kriza se od nas vse prepočasno odpravlja, pri mnogih posestnikih ni kaj več za rubiti, tu pa tam ima še kdo malo vina na prodaj, pa nihče ne vpraša zanj. — Iz naše občine je odšlo k vojakom 13. aprila okrog 40 fantov, kojih večina je pred odhodom zadostila svoji verski dolžnosti. Želimo jim vse najboljšo v vojaškem stanu, posebej še, da z lepim vedenjem delajo čast slovenskemu ljudstvu ter se dobri in nepopačeni vrnejo po dosluženi dobi na svoj dom.

Poljčane. 29. aprila se je občinska pisarna preselila v nove prostore v Konzumu. Med občani je dejstvo vzbudilo splošno odobravanje. Saj so ti prostori bolj zdravi in prostorni, da ob raznih prilikah ljudem ne bo več treba stati pod kapom. Razumemo, da tudi tako koristen ukrep peščici ljudi ni po volji, ker jim je po volji sploh samo to, kar njim samim »nesce«. Prenos pisarne pa je tudi potreben, ker se šele takrat vidi, koliko je v letih postalo — črvicega... Pa nepotrebnega »varuštva« se radi otresemo... — Vse jim prav pride! Tudi tak slučaj bede, kakor je zadel mater s štirimi otroci. Pa ne, da bi pomagali ali vsaj naznanili pristojnim ljudem, ampak da hujskajo proti nasprotnikom. Ni znak ljubezni do bližnjega, če se 64 Din, nabranih med člani Sokola — pa tudi drugi so priskočili in še blagajna — trobi v svet, če se s hujskanjem jemlje zaupanje v občinsko upravo in še, če se to raznaša po časopisju. Pa ljudje vas poznajo, poznajo slučaj in so si svoje mislili... Vse metati na druge, sam pa zadovoljno uživati, je stara pesem.

Loče pri Poljčanah. Pri nas v Ločah imamo lepo upeljano: vsako nedeljo pristopimo k sv. obhajilu po en stan. Prvo nedeljo, kakor je to že skoraj itak povsod, imajo moški skupno sv. obhajilo, drugo nedeljo ženske Marijine družbe, tretjo nedeljo otroci Marijinega vrtca in sploh, četrto nedeljo pa Marijina družba deklet. Pohvali nas je tudi v tem oziru g. oče kapucinar iz Celja ob priliki »večne molitve«, ko se je mudil pri nas. Priporočal nam je tudi dobre časopise. Ljudje bi naj brali samo dobre časopise, žal pri-

hajajo na našo pošto tudi drugi ničvredni časopisi, na katere so naročene celo krščanske hiše.

Sv. Jurij ob Taboru. Sledeči so stopili v nov, zakonski stan: Dolar Franc je vzel za življenjsko tovarišico Zakonjšek Apolonijo, Vetršek Ivo pa Matkovo Julko, oba para iz Smiklavža. Rožančevy ali Pavšerjevo Marijo iz Črnega vrha, vzgledno članico Marijine družbe, je odpeljal na svoj dom na Vransko posestnik Semprimožnik Jožef. V zakon pa ne silijo samo Sentjurčani v višavah, ampak tudi spodaj v dolini. Posestnikov sin Natek Rudolf je pripeljal pred poročni oltar Topovšek Genovefo. Oba sta člana našega prosvetnega društva. Prosvetni delavec, gostilničar in posestnik Jesenik Danilo iz Ojstriške vasi je pred oltarjem izjavil, da vzame v zakon Drža Kristino. Posestnik in gostilničar Metelan Ivan si je poiskal življenjsko tovarišico v Krasovi Micki, dolgoletni cerkveni pevki in pridni članici tukajšnje Marijine družbe. Zato so ji dekleta, članice Marijine družbe, zapela pri poroki za slovo: Oj draga sestra, bodi srečna, naj srača bo ti tudi večna!

Vojnik pri Celju. Delo pri cerkvi Device Marije stalno napreduje. Cerkevni ključar Blaž Zgajner, ki je že preko deset let ključar te cerkvice, se žrtvuje tako, da bi bil vsem za zgled. Dan za dnevom gara pri cerkvi sam in s svojo živino. Kdor ne more radi časa sam pomagati pri obnovitvenem delu pri cerkvi, naj bi pa pomagal na drug način. Veliko žrtev bo še treba, da bodo zvonovi pri Devici Mariji radostno zapeli k blagoslovitvi.

Zagorje. V Zagorju se bo letos obhajala zagorska nedelja dne 9. maja. Vse romarske slovesnosti se bodo vršile tako v soboto kakor v nedeljo v istem redu in jednako slovesno kakor običajno vsako leto. Vsi prijatelji zagorske Matere božje iskreno vabljeni!

Planina pri Sevnici. Gospod urednik, moram Vam povedati, kako se nam še Planincem godi. Kriza je še pri nas, noče iti proč. Kar prodamo je poceni, kar kupimo je pa drago. Lani smo imeli slabo letino. Žita in drugih pridelkov je bilo polovico manj, ko druga leta. Imamo dolgo zimo. Že 30. septembra je padlo precej snega, v začetku oktobra pa toliko kakor včasih o božiču. Sneg je takrat polomil sadno in gozdno drevje. Težko so potem ženske ajdo žele, ker je ležala potlačena na tleh. Bilo je počasno in nevarno delo za roke, pustiti pa jo je bilo škoda. Tako je bilo, kakor je tista pesem o ajdi. »Tri dni jo je žela, tri snope je ima.« Za velikonočne pirhe smo tudi dobili veliko snega. Nismo mogli imeti velikonočne procesije. Imamo jo navadno v soboto, pa je snežilo kakor za stavo, v nedeljo smo pa komaj prigazili v cerkev. Stari ljudje niso mogli iti na velikonočno nedeljo v cerkev. Sneg je ležal še cel teden po veliki noči. Imamo vedno slabo vreme, od 23. aprila še ovsja nismo vsejali. Bog daj, da bi bilo sedaj boljše. Osimi na slabo kaže. Pomladni snežiči, so res žitni volčiči.

Peter Rešetar rešetari.

Metla! Nekateri se zelo razburjajo, da je neki vodični gospod v Beogradu rekel, da je potrebna železna metla, da se zboljšajo razmere v naši birokraciji. Imajo prav, da se razburjajo, saj je metla res zanič; treba je vile, prave gnojne vile!

Ljudska ali narodna šola. Izšel je odlok, da se bodo naše osnovne šole imenovala ljudske šole in nič več narodne šole. In kaj se je zgodilo? Tisti, ki sploh zamerjajo, da smo Slovenci narod, zahtevajo sedaj, da se morajo imenovati narodne šole. Mislite, da so se poboljšali? Kaj še! Oni to delajo samo iz nasprotstva do naše vla-

Pri ljudeh visoke starosti, ki trpe na nerednem iztrebljanju, nudi čisto naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica, užita redno 3—4 žlice dnevno skozi 8 dni, zaželjeno izčiščenje in s tem trajno olajšanje. Zahtevajte povsod

FRANZ - JOSEFOVO

vodo!

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

de. Tudi ne razumem, zakaj bi samo ljudske šole bile narodne, čigave pa so meščanske in srednje in visoke šole? Te bi radi obdržali menda za JNS!

Obrekovanje. V Sloveniji imamo časopise, ki so si pretekli teden naložili čudno nalogo: Zlezli so na Javor, nesli s seboj veliko blazino perja, blazino raztrgali in vihar je raznesel perje širrom po svetu. Drugi dan so šli in so rekli, da bo bo perje pobrali. Prvo jim je uspelo, drugo jim uspeli ne more. Pa saj so tako hoteli, da bi prvo obrekovanje glede umora na Javorju ostalo razglašeno in da se popraviti ne da. In kaj je storila tista objektivna inteligenca, ki sprejema iz teh listov svojo vsakdanjo pamet? Začimivo, da ljudstvo temu obrekovanju ni nasledilo, pač pa inteligenca. Bo tudi tu treba imena izpremeniti, kakor pri šoli!

Slaba zamenjava. V Slovenski ljudski fronti so vršijo velike izpremembe. Voditelji, trije po številu, so izstopili, »Neodvisnost« pa se tolaži, da so zato vstopili itak trije kurati. Mislim, da je to slaba zamenjava, če že ne za »Neodvisnost«, pa za kurate.

Udružena opozicija. V to nekateri stalno upajo, da pride kot jutranja zarja ali pa pomladansko sonce za tem deževjem. Kako je z njo? Maček je rekel, da je treba, da se udružena opozicija najprej združi v Beogradu; kadar bodo tam edini, tedaj se bo premislil, če se bo združil z njimi. Daj vpreči ti enega vola tako, da bo vlekel naprej, drugega pa, da bo vlekel nazaj, potem pa pojdi na njivo! Tedaj boš podoben — udruženi opoziciji.

Kdo bo zmagal? Nemčija hoče vojno. Ker je ne more izzvati z zunanjim svetom, jo hoče dobiti v državi. Zato so se sedaj narodni socialci spustili v boj s katoličani, s protestanti, pa še z drugimi skupinami, ki skupno tvorijo narod nemški. Tako je hitlerizem vendarle dosegel svoje, da je ves narod v borbi — proti svoji lastni državni oblasti.

Rdeč frak. Zastopnik Rusije se bo udeležil tudi kronanja angleškega kralja. Tam bodo vsi v fraku, zato seveda tudi Litvinov. Da bo pa vredno zastopal svojo rdečo vlado, si je naročil pri angleškem krojaču rdeč frak. Čemu je to storil, ko bi lahko prišel do rdečega fraka itak, če bi malo stopil na dvorišče Stalinske palače, kjer je itak vse rdeče od krvi, pa bi svoj stari čifutski frak samo tam malo namočil.

Srečni ljudje! Te dni so odkrili v Aziji neki narod, ki še ne pozna puške. Kako so to srečni ljudje!

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Izpraznitev baskijskega civilnega prebivalstva. Sprejaj poročamo, da je španski nacionalni general Molla uspešno začel na severu napade proti Baskom in se bliža njihovemu prestolnemu mestu Bilbao. Iz Bilbao so začeli odstranjevati civilno prebivalstvo 3. maja. Prevoz je prevzelo deset angleških parnikov, ki so pripeljali v baskijska pristanišča živila. Angleške vojne la-

dje, ki nadzirajo prevoz, imajo nalog, da ga tudi izsilijo, ker je general Franco, vrhovni poveljnik nacionalnih čet, odklonil premirje na baskijski fronti. Angleški parniki so oskrbeli Baskom živila za en mesec vnaprej. Prvič se je odpeljalo iz Bilbao 7000 žensk, otrok ter starcev v Jean de Luze.

Križarka »Espana« se potopila. 15.700 tonska križarka »Espana«, največja bojna ladja Francovega nacionalnega španskega brodogradništva, se je potopila. Rdeči javljajo, da jo je zadela bomba iz letala in jo je toliko poškodovala, da jo je pogoltnilo morje. Nacionalni general Molla pa trdi po radiju, da je ladja zadela na mino in se potopila. Castniks potopljene križarke je rešil nacionalistični rušilec »Velasco«. Moštvo si je otelo življenje deloma v rešilnih čolnih, deloma se je s pomočjo rešilnih pasov obdržalo na površini morja, dokler niso prihiteli na pomoč plavajočim ribiški čolni iz Santanderja.

Avtobusna stavka v Londonu. V angleški prestolici v Londonu doživljajo avtobusno stavko, ki je povzročila pravo zmešnjavo v prometu na ulicah. Nad en milijon osebnih avtomobilov ne more voziti po mestnih cestah in ulicah, katere so radi avtobusnega štrajka preveč natrpne »pešci«.

Izid parlamentarnih volitev na Japonskem. — Izid volitev v japonsko zbornico je tale: Minšeito (konservativci) 179, Šejukaj (liberalci) 175, Šovakaj (vladinovci) 19, Šahaj-Tajšuto (socialisti) 37 prej 18), Kokumin-Domei 11, Tohokaj 11, neodvisni 23, razne skupine 9. Socialistična stranka zahteva, da dosedanja vlada takoj odstopi in naj pride nova vlada, ki bo uvedla popolno demokracijo. Dosedanji ministrski predsednik grof Hajaši izjavlja, da njegova vlada ne bo odstopila.

»Domače novice.

Cerkveni rop v Slovenjgradu. V noči na 1. maj je bil izvršen v farni cerkvi v Slovenjgradu drzen vlom. Vlomilec se je pustil na večer zakleniti v cerkev. V noči je vlomil pri levem stranskem oltarju v tako zvani relikvijar, iz katerega je odnesel razne dragocenosti iz 17. stoletja. O vladu so bile obveščene takoj vse varnostne oblasti in je upanje, da bo došlo do izsleditve ukradenih dragocenih predmetov.

Deževna statistika v letošnjem aprilu. Kar se tiče dežja, je letošnji april dosegel višek. Deževalo je približno trikrat toliko, kakor v istem mesecu v zadnjih šestih letih. Dež smo imeli v aprilu 22 dni, kolikor toliko lepo je bilo samo osem dni.

Napad. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je bil zadnja nedeljo pozno v noči napaden od več pljanih fantov 28 letni pomožni delavec Peter Vrbnjak iz Počehove pri Mariboru. Dobil je zabodljaje po vsem telesu in ga je prepeljal mariborski reševalni oddelek v bolnišnico.

Hudo po treh plazovih prizadeti Pohorci. Dne 30. aprila se je splazil na Smolniku nad Rušami plaz in je zasul občinsko cesto iz Smolnika ob Lobnici proti Rušam v dolžini 200 m. Prvemu plazu sta sledila še dva, ki sta omenjeno cesto povsem zasula in sta uničila posestnikoma Josipu Jurše in Karlu Hariču vodno napeljavno in jez. S tem so prizadeti tudi drugi posestniki, ki imajo svoje žage ob Lobnici in so odrezani od prometa proti Rušam. Plaz je sedaj dolg 300 m, širok 200 m, globok pa je 10—15 m. Če deževje ne bo prenehalo, grozi še en plaz, katerega napovedujejo razpoke v hribu.

Hlapec utonil v Savi. Na Ježici pri Ljubljani je utonil v Savi pri nakladanju gramoza hlapec Jožef Rebolj, ki je bil uslužben pri Jožefu Cihlerju, lastniku tovarne cementnih izdelkov v Ljubljani.